

[Einer Jensen.]

erindre, at disse 3 Sønner, som nu faar Understøttelse, har været med til sammen med de øvrige danske Arbejdere at betale mellem 20 og 25 Mill. Kr. aarlig i Kontingent til Sikring af Understøttelse i Arbejdsløshedsperioder. Jeg beder det ærede Medlem tage det gode Raad med hjem til de 3 Landmandssønner, at de skulde have sikret sig ved at indmelde sig i en Arbejdsløsheds-kasse. Det kunde de have gjort; saa havde disse 6 Mænd været ligestillede.

Leonhard Hansen: Vi kan vist alle sammen være enige om, at det ærede Medlem Hr. Thomsens Udtalelser kan være meget rigtige; vi er klar over, at man ude paa Landet har det overordentlig daarligt for Tiden; men paa den anden Side synes jeg, jeg aldrig har lagt Mærke til eller hørt noget om, at man ude paa Landet var tilfreds. Jeg har aldrig hørt noget Tilfælde, hvor man derude har sagt: nu har vi det godt, nu gaar det godt; tværtimod, de Udtalelser, jeg har hørt, har altid gaaet ud paa, hvor elendigt de har det ude paa Landet.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at der er den Forskel paa Landbrugerne og andre, at Landbrugerne dog som Regel har Hus og Hjem, de har som Regel ogsaa Føden, men for alle de mange Mennesker, der er Tale om her ved Behandlingen af disse Lovforslag, er Forholdet et ganske andet. Her ved vi, hvad Resultatet bliver, den Dag Arbejdet ophører og Understøttelsen maaske ikke er tilstrækkelig til, at man kan betale Husleje og lignende, da er det bare at rykke ud af den Lejlighed, man har, og flytte ind paa Fattiggaarden eller lignende Steder. Det er dog noget, som man ude blandt Landbrugerne ikke er i den Grad udsat for som den arbejdende Befolkning inde i Byerne.

Jeg skal for øvrigt for mit Vedkommende ikke gøre saa forfærdelig mange Bemærkninger til det, der er fremkommet her fra de forskellige Talere. Det forekommer mig, at deres Bemærkninger til selve Lovforslagene var forholdsvist matte, den ærede Ordfører for det kommunistiske Partis Bemærkninger efter min Formening endogsaa overordentlig matte. Det kommer maaske af, at det er delvis nye Problemer, vi behandler.

De ærede Ordførere havde, synes jeg, ikke virkelig reelle Indvendinger mod Forslagene; man vilde blot ikke medvirke til disse Forslags Gennemførelse. Det er den samme Vrangvillie, som Regeringspartierne er vant til at møde fra den Side — dog ikke

saa meget i den sidste Tid; det synes jo, som den højtærede Socialminister sagde, som om man har begyndt at høre nogle Klokker ringe. Den Vrangvillie, der vises overfor disse Lovforslag, er jo den, der har gjort sig gældende saa tidt, naar der er fremkommet Forslag om at hjælpe de arbejdsløse og der ikke samtidig har foreligget et eller andet, som man kunde betale f. Eks. til Landbrugerne til Gengæld for deres Støtte.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, at Tidspunktet er uheldigt valgt, og det ærede Medlem havde, synes jeg, næsten Glædestaarer i Øjnene, da han stod her og talte om alt det Arbejde, der kom i Gang som Følge af de Forligslove, der nu bliver gennemført med Venstres Støtte. Det ærede Medlem kunde stadig blive ved at glæde sig paa den Maade, hvis det kunde lykkes ham at faa sit Parti til at stemme for de Forslag, som fremkommer fra Regeringen. Det ærede Medlem udtalte sin Glæde over disse Love og den Maade, hvorpaa de virkede: de virkede efter Hensigten. Det har naturligvis ogsaa været Regeringens Mening, da den fremsatte disse Forslag.

Men een Ting synes jeg det ærede Medlem glemmer. Det er rigtigt, at der sikkert kommer meget Arbejde i Gang, det haaber vi alle sammen; det er forhaabentlig ogsaa rigtigt, at hvad Byggevirksomheden angaar, faar vi at se i en nær Fremtid, at der ingen arbejdsløse Bygningsarbejdere er. Men udover dem vil der være mange andre. I Øjeblikket har vi 176 000 arbejdsløse; træk de arbejdsløse i Bygningsfagene derfra, og der bliver en køn Stab tilbage alligevel, som det maa være Regeringens og Regeringspartiernes Pligt at sørge for at skaffe Arbejde til, og de Lovforslag, som foreligger her, vil efter vor Formening kunne virke til, at der bliver Arbejde til adskillige af disse.

Tidspunktet er uheldigt valgt, siger det ærede Medlem. Nej, Tidspunktet er inde, saa længe der bliver ved at være unormal Arbejdsløshed. Saa længe der her i vort Land gaar Mennesker, som den ene Maaned efter den anden, det ene Aar efter det andet er udsat for Arbejdsløshedens Kvaler, som, selv om de nu efterhaanden har faaet Understøttelse alle sammen, alligevel skal gaa paa Smalkost, se Hjemmet den ene Dag efter den anden blive forringet og miste det, de har samlet sig sammen i et Samliv, saa længe der er en saadan unormal Arbejdsløshed, saa længe har vi i Lovgivningsmagten Forpligtelse til at gøre, hvad der staar i vor Magt, for at